

Sygn. akt I C 1615/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Ogińska-Łągiewka

Protokolant: Piotr Jarosz

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa G. (...)(...)z siedzibą w W.

przeciwko M. D.

o zapłatę

utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie w dniu 7 lutego 2011 roku w sprawie o sygn. akt

I Nc 159/11

Sygn. akt I C 1615/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3.01.2011 r. powód G.V.(...)z siedzibą w W.wniósł przeciwko M. D.o zapłatę kwoty 10.376, 37 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.499, 03 zł od dnia 4.09.2010 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 8.641, 40 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzona kwota wynika z zawartej z pozwanym przez poprzednika prawnego powoda umowy kredytowej z dnia 5.08.1999 r. Na podstawie umowy z dnia 18.08.2010 r. powód nabył przedmiotową wierzytelność, na którą składają się kwota 1.499, 03 zł tytułem należności głównej oraz kwota 8.641, 40 zł tytułem umownych odsetek skapitalizowanych na dzień 3.09.2010 r. (pozew – k. 2-3).

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie nakazał pozwanej, aby zapłaciła powodowi dochodzoną pozwem kwotę wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu w wysokości 2.547, 00 zł w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu, bądź aby w tym terminie wniosła do Sądu zarzuty (nakaz zapłaty k. 17).

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwana podniosła zarzut braku legitymacji biernej wskazując, iż nie była ona stroną żadnej umowy z Bankiem (...) S.A. mogącej doprowadzić do powstania wierzytelności. Pozwana podniosła również zarzut przedawnienia roszczenia (zarzuty od nakazu zapłaty - k. 31-32 i k. 40).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3.08.1999 r. M. D. złożyła w Banku (...) S.A. wniosek o wydanie karty kredytowej (k. 83-84). Zgodnie z Vademecum Posiadacza Karty Kredytowej C. (...) karta wydawana jest klientowi po rozpatrzeniu i zaakceptowaniu przez C. wniosku sporządzonego przez klienta na formularzu udostępnionym przez C.. Użycie karty lub karty dodatkowej oznacza przystąpienie do umowy o korzystanie z Karty Kredytowej C. na warunkach określonych w Regulaminie i obowiązującej Tabeli Opłat i Prowizji. Wraz z kartą klient otrzymuje informację o wysokości przyznanego limitu kredytowego (k. 94).

W dniu 22 kwietnia 2004 roku Bank (...) S.A. w W. wystawił względem M. D. bankowy tytuł egzekucyjny, obejmujący wierzytelność wynikającą z umowy o użytkowanie Karty Kredytowej C. na kwotę 5.641, 41 złotych wraz z odsetkami umownymi ustalonymi w Regulaminie Karty Kredytowej C. w wysokości 37, 80 % rocznie od kwoty 6.341, 41 zł od niespłaconego w terminie kredytu liczone od dnia 2.08.2003 r. do dnia 4.08.2003 r. oraz w wysokości 37, 80 % rocznie od kwoty 6.141, 41 zł liczone od dnia 52.08.2003 r. do dnia 2.09.2003 r. oraz w wysokości 37, 80 % rocznie od kwoty 5.641, 41 zł liczone od dnia 24.11.2003 r. do dnia faktycznej spłaty kredytu. W Punkcie II bankowego tytułu egzekucyjnego wskazano, że roszczenia Banku objęte tytułem są wymagalne. Postanowieniem z dnia 24.05.2004 r. Sąd Rejonowy w nadał S. ww. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności (bankowy tytuł egzekucyjny – k. 5 akt KM 1830/04).

W dniu 6.09.2004 r. Bank (...) S.A. złożył do Komornika Sądowego w S. wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko M. D. (k. 1-3 akt KM 1830/04). W dniu 25.04.2008 r. postępowanie zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji (k. 124 akt KM 1830/04).

W dniu 18.08.2010 r. pomiędzy Bankiem (...) S.A. w , a G.V.(...) z siedzibą w W. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności, obejmująca również wierzytelność przysługującą bankowi w stosunku do M. D. (k. 80-83).

W dniu 13.09.2010 r. Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zawiadomił M. D. o przelewie wierzytelności z tytułu umowy nr (...) na rzecz G.V.(...) z siedzibą w W. (zawiadomienie – k. 8).

Pismem z dnia 13.10.2010 r. G.V.(...) z siedzibą w W. wezwał M. D. do zapłaty kwoty 10.376, 37 zł wskazując, iż na kwotę tą składają się: kwoty 1.499, 03 zł tytułem należności głównej, kwota 8.641, 40 tytułem odsetek wyliczonych na dzień 3.09.2012 r. kwota 235, 94 zł tytułem kosztów naliczonych przez Bank oraz dalsze odsetki ustawowe od należności głównej od dnia 4.09.2010 r. (wezwanie – k. 9).

W dniu 20.10.2010 r. G.V.(...) z siedzibą w W. wystawił wyciąg numer (...) z ksiąg rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego, dotyczący wierzytelności z umowy numer (...) zawartej z Bankiem (...) Spółką Akcyjną w W. (wyciąg – k. 7).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy, a wskazane wyżej dokumenty, a także dokumenty zgromadzone w aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sopocie o sygn. KM 1830/04. Sąd dał wiarę tym dokumentom, gdyż ich prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego nie nasuwała wątpliwości Sądu, a nadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W toku niniejszego postępowania powód domagał się od pozwanej zapłaty kwoty 10.376, 37 zł wskazując, że kwota ta wynika z zawartej przez powoda z poprzednim wierzycielem umowy przelewu wierzytelności. Wobec podniesienia zarzutu przedawnienia przez pozwaną w pierwszej kolejności należało rozważyć tą kwestię, bowiem w przypadku, gdyby zarzut został podniesiony skutecznie, Sąd nie badałby już innych okoliczności sprawy.

Sąd zważył, że wierzytelność wynikająca z zawartej przez strony umowy, została objęta bankowym tytułem egzekucyjnym z 22 kwietnia 2004. Bankowy tytuł egzekucyjny – jak wynika z art. 96 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 roku Nr 72 poz. 665 z późn. zm.) – musi zawierać wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia, a zatem może być wystawiony tylko wtedy, gdy roszczenie stało się już wymagalne. Mając powyższe na uwadze należy przyjąć, że roszczenie wynikające z przedmiotowej umowy stało się wymagalne najpóźniej dnia 22 kwietnia 2004 roku. Następnie tytułowi temu nadana została klauzula wykonalności postanowieniem z dnia 24 maja 2004 r.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Zgodnie zaś z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Wobec powyższego zważyć należało, że bieg przedawnienia zaczął swój bieg od nowa od dnia 24.05.2004 r. Następnie jednak został przerwany wskutek złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji do Komornika Sądowego w S. w dniu 6.09.2004 r. W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 124 § 2 k.p.c. w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone. Zgodnie zatem z powyższym, bieg przedawnienia nie biegł, aż do dnia 25.04.2008 r., tj. do dnia, w którym wydano postanowienie o umorzeniu postępowania.

Zgodnie z art. 118 k.c. roszczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przedawniają się z upływem trzech lat licząc od dnia ich wymagalności. Skoro bieg przedawnienia zaczął zatem biec w dniu 25.04.2008 r., zaś pozew w sprawie został wniesiony w dniu 3.01.2011 r. uznać należało, że roszczenie dochodzone pozwem nie uległo przedawnieniu.

Wskazać należało, iż wbrew twierdzeniom powoda, wyciąg z ksiąg funduszu zachowuje moc dokumentu prywatnego. Status dokumentu prywatnego nie stanowi jednak jednocześnie zakazu wystawiania wyciągów z ksiąg funduszu i pozbawienia w ten sposób powoda sposobu dowodzenia wysokości zadłużenia. Ten środek dowodowy podlega bowiem ocenie tak jak i inne dowody, a zatem może stanowić podstawę do dokonywania ustaleń faktycznych i wyrokowania. W ocenie Sądu wyciąg przedłożony w sprawie niniejszej poparty dołączonym wnioskiem o wydanie karty kredytowej, oraz w powiązaniu z twierdzeniami pozwanej należało uznać za wiarygodny. Pozwana w toku niniejszego postępowania nie kwestionowała okoliczności zawarcia umowy z poprzednikiem prawnym powoda, wskazywała jedynie, że nie zaciągała jakichkolwiek zobowiązań w Banku (...) S.A., które mogłyby doprowadzić do powstania wierzytelności w kwocie dochodzonej pozwem. Jak zaś wynika z przedłożonego materiału dowodowego poprzednikiem prawnym powoda był Bank (...) S.A. (poprzednio (...) S.A.), a nie (...) Bank (...) S.A.. Pozwana nie kwestionowała przy tym wysokości powództwa.

W tym stanie rzeczy, powództwo w ocenie Sądu zasługiwało na uwzględnienie w całości. Zgodnie z art. 496 k.p.c. po przeprowadzeniu rozprawy sąd wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Mając zatem na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.